

rere, der vise den Opofrelse at undervise i Aftenskoler.

Jeg udkaster ikke saadanne Beskyldninger som det ærede Medlem, at der drives Humbug med Aftenskoleundervisningen. Efter det ærede Medlems Udsagn skulde der ligefrem begaas Bedrageri, idet der skulde være Lærere, som tage Betaling for et Arbejde, som de ikke udføre. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vilde fremlægge Beviser herfor, thi er det Tilfældet, bør det alvorlig paatales. Det bør Aftenskolesagen ikke lide under. Er der Lærere, som drive Humbug med den, og som ligefrem gaa til, hvad det ærede Medlem paastod, da er det et bedragerisk Forhold. Og jeg synes, at naar han kender saadanne Tilfælde, skulde han komme frem med dem; thi saadanne Lærere skulde der ikke bæres over med. De fortjene at trækkes frem, thi en saadan Plet bør ikke sættes paa Aftenskolen, der til er den Sag for god.

Berntsen: Det ærede Medlem gav nu sin Tale et særlig agitatorisk Sving, og det lader mig formode, at det er et agitatorisk Hensyn, der for det ærede Medlem staar i første Række. Han synes nu i sit Foredrag at ville vække en vis Medfølelse eller Medlidenhed med den danske Lærerstand og at ville søge at stille sig frem som den Mand, der særlig har et varmt Hjerte for at hjælpe de danske Lærere. Men det er jo kun Lapperi at ville hjælpe dem ad den Vej. Hvis deres økonomiske Stilling virkelig er saa slet, som det ærede Medlem gav det Udseende af, er det jo ikke den Vej, ad hvilken man skal hjælpe dem, men saa maa der gives en ny Lønningslov, der giver dem saa høje Lønninger, som de efter denne Fremstilling maatte have Krav paa. Det ærede Medlem vilde have, at jeg skulde nævne det Tilfælde, jeg havde sigtet til. Det skal jeg dog ikke nævne her. Det skal nok blive taget frem der, hvor det hører hjemme og virkelig skal afgøres. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at vedkommende Sogneraad har ikke af vedkommende Lærer kunnet faa nogen Fortegnelse over, hvilke Elever der har faaet Aftenskoleundervisning, og som Følge deraf har det naturligvis ogsaa nægtet fremtidig at give nogen Understøttelse.

Jeg har ikke sagt, at der gennemgaaende drives Humbug med Aftenskoleundervisningen. Det er noget, det ærede Medlem vil lægge mig i Munden. Hvad jeg har sagt, er, at man skulde tage sig

i Agt for, at der ikke fremmes en Humbug ad den Vej, og det er jeg bange for, at nogle kunne fristes til, naar man foreslaar højere Bevillinger, eller rettere, naar man vedtager saadanne, — saa længe der kun er Forslag om Forhøjelse, har det jo mindre at sige —, inden det egentlig er paavist, at der er Trang dertil.

Det ærede Medlem kom med en Udtalelse, som viser, at han egentlig ikke ret ved, hvem det er, der deltager i Aftenskoleundervisningen. Det ærede Medlem sagde, at det var de fattigste i Landet, de, der ikke havde Raad eller Tid til at komme paa Højskolen. Det er en fuldstændig Vilfarelse. Jeg tør snarere sige, at i de Sogne, hvor der er unge Mænd, der have været paa Højskole, der finder man man ogsaa mellem dem de fleste Deltagere i Aftenskoleundervisningen, og den bedste Støtte for Aftenskoleundervisningen findes just der, hvor de unge Mennesker findes, der have været paa Højskole. Jeg skulde tro, at det er i lige saa stor Udstrækning Gaardmandsbørn som Husmandsbørn, Tjenestekarle og andre, som søge Aftenskolerne, saa det ærede Medlem er fuldstændig fejl underrettet paa det Punkt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Der er om det kirkelige Udvalg faldet forskellige ret stærke Udtalelser. Der er talt om, at det snarest muligt skulde sættes paa Døren, og et æret Medlem har henstillet, at Kultusministeriet skulde have det mindst mulige med det kirkelige Udvalg at skaffe. Der er af enkelte Medlemmer talt, som om det kirkelige Udvalg er en Institution, der har skabt sig selv eller paa anden Maade er kommet til Verden uden Rigsdagens Villie, og som nu søger at blande sig i Ting, som alene angaa Rigsdagen. Overfor dette vil jeg dog minde om, at det kirkelige Udvalg er en af os, af Rigsdag og Regering, skabt Institution. Lov af 15. Maj 1903 fastsætter saavel Udvalgets Sammensætning som dets Arbejdsfelt. Loven, den af os vedtagne Lov, foreskriver, at det kirkelige Udvalg skal udarbejde Forslag til de Bestemmelser, som anses fornødne til Gennemførelsen af den i Grundloven foreskrevne Ordning af Kirkens Forfatning og hvad dermed staar i Forbindelse, derunder ogsaa angaaende Ordning af Præstevvalg og af Retsplejen i gejstlige Sager. Endvidere foreskriver Loven, at Udvalget skal drøfte de Lovforslag, som Ministeriet maatte forelægge det. Den bemyndiger endvidere